

Tato práce se snaží najít východiska práce v otevřeném klubu, který představuje nespécifické pedagogické zařízení, jehož přesná profilace je v neustálém vývinu.

Zájemci o práci pedagoga v otevřeném klubu často přicházejí s mlhavou představou o budoucí činnosti, kterou jim nezdávka nejsou schopni projasnit ani zkušenější pedagogové. Většinou popíší klientelu a fungování klubu.

Od pedagoga se však očekává, že jeho práce směřuje od bodu A do bodu B. Češtinář učí, kde napsat jaké „i“. Na počátku je nevědomost, na konci vědomost. Od pedagoga v otevřeném klubu se očekává, že s dětmi "bude". Kam ale toto "bytí" směřuje?

Tuto zásadní otázku si během své práce nesčetněkrát položil autor této práce a stále na ni hledá odpověď. Doufá, že jeho hledání pomůže i dalším případným zájemcům o tuto nevědní profesi.

Východiskem při hledání odpovědi je rekonstrukce pedagogického působení na základě deníkových záznamů a vzpomínek roční práce v otevřeném klubu.